

Ændring, som er foretagen i Landstinget, nemlig Tidsbegrænsningen til 3 Aar. Jeg betragter det som en Forringelse af Lovforslaget, at den er indsat, idet Lovforslaget, som det forelaa, tilsigtede at give Finansministeren Frihed til at operere med forskellige Laanetyper. Nu er denne Frihed for saa vidt bevaret, som Finansministeren kan vælge mellem de samme tre Laanetyper som oprindeligt foreslaaet, men kun for en enkelt Serie. Naar Lovens Gyldighed skal begrænses til 3 Aar, vil det ikke være praktisk muligt at aabne mere end een Serie, men ved Lovforslaget, som det blev vedtaget her i Tinget, var det muligt at aabne forskellige Serier og operere med disse Serier eller — med andre Ord — med Obligationer af forskellige Rentetyper, efter som Laanemarkedets Stilling var i de forskellige Aar. Denne Ændring er altsaa efter min Mening en Forringelse af Lovforslaget, men dog ikke mere indgribende, end at jeg vil kunne anbefale det til det høje Folketing i den Skikkelse, hvori det foreligger, idet jeg mener, at det, der var Hovedhensigten med det oprindelige Lovforslag, ogsaa naas ved Lovforslaget i dets nuværende Affattelse.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Som det vil ses, har Finansudvalget indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg skal altsaa paa Udvalgets Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa nærmere at omtale de Ændringer, som ere foretagne i Landstinget; dem har den højtærede Finansminister jo nu gjort udførligt Rede for, og jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, han i saa Henseende er fremkommen med.

K. M. Klausen: Socialdemokratiet stemte for dette Lovforslag her i Folketinget, og vi have ogsaa været med til at indstille det til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget. Efter vor Mening ligger der sunde Tanker til Grund for dette Lovforslag, idet dets Hensigt er, at man derigennem vil forsøge at begrænse de store Statslaan i Udlandet. Det er en betænkelig Sag, at vort Land gør sig mere og mere afhængigt af det

udenlandske Pengemarked, og det var muligt, at man ved Udstedelsen af disse Statsobligationer kunde interessere dansk Kapital, saaledes at Banker, Sparekasser, andre Selskaber og private, som ligge med Penge, muligvis vilde anbringe dem i danske Statsobligationer. Det er dog ikke sikkert — det udtalte jeg ogsaa ved Sagens tidligere Behandling —, at den højtærede Finansminister vil faa megen Glæde af dette Lovforslag, men det kan da i alt Fald være et Forsøg værd.

Derimod vil jeg sige et Par Ord om hele den Maade, hvorpaa denne Sag kommer til os. Lovforslaget blev vedtaget her i Folketinget den 9. Januar og sendt op til Landstinget. Det har altsaa henligget i Landstinget i lang Tid, og nu kommer det fra Landstinget til os i sidste Øjeblik, saaledes at Folketinget aldeles ekstraordinært maa give sig til at behandle det i et Formiddagsmøde. Det er altsaa lige indenfor den yderste Tidsgrænse, at Lovforslaget kommer til os, idet man ved, at Landstinget har gjort sin Stilling til Finanslovforslaget afhængig af dette Lovforslags Vedtagelse. Nu kommer den højtærede Finansminister og siger, at han kan tilraade Folketinget at stemme for Lovforslaget, skønt han indrømmer, at det er blevet forringet, navnlig ved, at der er sat Tidsfrister ind. Det vidner om, at Finansministeren bøjer sit Hoved i Ydmyghed for Landstingets Beslutninger, og nu skal Folketinget gøre det samme. Det er, forekommer det mig, en Ydmygelse, der paaføres os fra Landstingets Side, at vi skulle gaa ind paa de Kaar, der bydes os under disse højst ekstraordinære Forhold. Men det vil sikkert ikke blive den sidste Ydmygelse, Folketinget kommer til at finde sig i. Der forestaar os sikkert en Række andre Ydmygelser i en nær Fremtid. Dette Spørgsmaal er ikke saa stort, saa det kunne vi have at vænne os til paa. Det er jo ret betegnende, at den højtærede Finansminister, skønt han staar her og siger, at Lovforslaget er forringet, dog giver Køb og i sin Nødstilstand bøjer sig for den Overvægt, som Landstinget i Øjeblikket har. Det er sørgeligt, at vi under denne Regerings Ledelse skulle finde os i en saadan Tilside sættelse og Ydmygelse fra Landstingets Side. Blot det endda